

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/197/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7818200268
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marianna Hrabovecká
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7818200268.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marianny Hraboveckej a členiek senátu JUDr. Diany Chlebovič Solčányovej a JUDr. Ludviky Bodnárovej vo veci starostlivosti súdu o maloletú H. M. nar. XX.X.XXXX zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Rožňava, Šafárikova 112 dieťaťa rodičov Z. U. nar. XX.XX.XXXX bývajúcej v Q. na E.G. X a M. M. nar. X.X.XXXX bývajúceho v Q. na S. X zastúpeného advokátom JUDr. Ladislavom Riedlom so sídlom Advokátskej kancelárie v Prešove na Konštantínovej 3308/6 v konaní o zmene výkonu rodičovských práv a povinností o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo 7. mája 2019 č.k. 7P/20/2018-198 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutom výroku o zvýšení výživného pre mal. H. M. nar. XX.X.XXXX.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom zo 7. mája 2019 č.k. 7P/20/2018-198 zamietol návrh otca na zverenie maloletej H. do striedavej osobnej starostlivosti rodičov. Zvýšil výživné určené rozsudkom Okresného súdu Rožňava z 27. novembra 2014 č.k. 7P/361/2014-69 od otca pre maloletú H. zo 100,- € na 150,- € mesačne od 1.5.2019, ktoré zaviazal otca prispievať vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca matke dieťaťa. Návrh matky na zvýšenie výživného za obdobie od 1.4.2018 do 30.4.2019 zamietol. Zmenil rozsudok Okresného súdu Rožňava z 3. septembra 2015 č.k. 7P/70/2015-57 tak, že otec je oprávnený stýkať sa s maloletou dcérou dva týždne v mesiaci v čase pracovného voľna s tým, že vždy vo štvrtok o 16.00 hod. si prevezme maloletú od matky pred jej bytom a v nedeľu o 18.00 hod. maloletú matke na tom istom mieste odovzdá. Uložil matke povinnosť maloletú na styk s otcom riadne pripraviť, odovzdať a prevziať ju od otca v stanovenom čase a na stanovenom mieste. Zaviazal rodičov uhradiť náklady znaleckého dokazovania 554,88 € rovnakým dielom po polovici, teda každého z nich 277,44 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet konajúceho súdu. O trovách konania medzi účastníkmi rozhodol tak, že žiaden z nich nemá nárok na ich náhradu.

2. Odvolanie podal proti výroku o výživnom v zákonnej lehote otec dieťaťa, ktoré odôvodnil nesprávnymi skutkovými zisteniami, ku ktorým súd dospel na základe vykonaných dôkazov a tým, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Návrh matky na zvýšenie výživného podaný začiatkom roka 2018, o ktorom ho neinformovala, bolo pre neho prekvapujúce, pretože mu nebolo zrejmé, že by maloletej dcére niečo zo strany matky alebo z jeho strany ohľadom starostlivosti ako materiálnej, tak aj osobnej, niečo chýbalo. Práve naopak, vždy jej na výchovu a výživu prispieval ďaleko nad rámec a vychádzal v ústrety jej požiadavkám a potrebám. Opakovane kupoval dcére oblečenie, obuv, hračky, elektroniku, sladkosti, športové potreby a iné v čase, keď bola u neho a nakoľko si veci stále odniesla domov a pri ďalšej návšteve matka jej veci opakovane nezabezpečila a nebola ochotná vyjsť v ústrety dcére, aby sa aj u otca cítila dobre. Prístup matky označil za direktívny. Pred dcérou je zo strany matky ponižovaný a menejcenný. Matka neustále zdôrazňuje dcére, koľko výdavkov a námahy

ju stojí jej starostlivosť o ňu, čo všetko jej kupuje a naopak, všetko čo dcére kúpi on, znehodnocuje, hoci ide o najhodnotnejšie veci ako bicykel, korčule, mobilný telefón, reproduktor bluetooth, kvalitná značková obuv a oblečenie stále nové aj dvakrát do mesiaca. Polovicu výdavkov na dcéru vrátane stravy, bývania, hygieny, voľnočasových aktivít a výdavkov s tým spojených, je matka ušetrená tým, že dcéra trávi v priemere 10 dní u neho a všetky výdavky hradí, pritom pravidelne posiela výživné. V čase veľkých školských prázdnin je dcéra u neho súvisle celý mesiac. Od naposledy určeného výživného v roku 2014 bola dcéra v poslednom ročníku MŠ a v čase podania návrhu začiatkom roka 2018 bola žiačkou 3. ročníka ZŠ, doteraz jej nič nechýbalo a výživné postačovalo. U matky sa pomery nezmenili. Od posledného určenia výživného stále byva v trojizbovom byte, má stále toho istého priateľa, ktorý žije vo vedľajšom tiež trojizbovom byte. Matka je samostatne zárobkovo činná osoba a priznáva na súde 260,- € ako mesačný príjem, čo je prakticky nemožné, ak bola doteraz schopná vykryť všetky ňou tvrdené výdavky. Keď bola konfrontovaná na súde s nepomerom jej príjmu a výdavkov, vypovedala, že jej pomáha matka, ktorá jej dáva 150,- € mesačne zo svojho invalidného dôchodku, čo tiež je nemožné vzhľadom k tomu, že je invalidná dôchodkyňa a rovnako aj jej druh. Žijú v rodinnom dome neďaleko Košíc a jej matka má ďalšie tri dcéry, z toho jedna je maloletá, má 16 rokov a ďalšie tri vnúčatá, vrátane mal. H.. U neho sa zamestnanie a mzda nezmenili, ale zmenili sa výrazne jeho rodinné pomery, oženil sa a s manželkou majú spoločnú dcéru nar. 18.11.2017 a spolu v domácnosti žije s nimi aj manželkin maloletý 11 ročný syn z jej predchádzajúceho vzťahu. Jeho manželka je s maloletou dcérou na rodičovskej dovolenke. K podaniu návrhu na zvýšenie výživného matku možno viedla obava, že by mohol dať návrh na zníženie výživného pre mal. H., keďže pomer jeho príjmov a výdavov spojených s ďalšími vyživovacími povinnosťami voči narodenej druhej dcére a manželke na materskej dovolenke sa výrazne znížil. Odvolanie voči rozhodnutiu súdu podáva aj z toho dôvodu, že jeho príjem bol preverený opakovane, súd započítal do jeho príjmu aj diéty, ktoré mu zamestnávateľ platí k cestám na stravu a parkovné, pričom príjem matky ako samostatne zárobkovo činnnej osoby, majiteľky kvetinárstva, kde nemá žiadnych zamestnancov, nikto riadne nepreveril a je zrejmé, že príjem, ktorý vykázala na súde, nie je jej skutočný príjem, keďže v predajni nevydáva na všetok tovar bločky a dokázal jej aj bočné príjmy, keďže pečie torty na objednávku, predáva rôzne aranžmány vyrobené z tovaru z predajne. Sama uviedla, že jej príjem je pohyblivý, sú mesiace, keď sa jej darí viac a kedy menej, záleží od predajného obdobia, napr. na sviatok zosnulých vyrába smútočné vence, ktoré dobre vynášajú a pochybuje, že tento príjem zarátava do zdaniteľného príjmu. Vyjadril názor, že konanie matky presne zodpovedá zákonnému rámcu § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pretože sa bez dôležitého dôvodu vzdala výhodnejšieho zamestnania, keď ako uviedla, zamestnanie nezmenila, aj keď pracovné miesto mohla využiť, pretože sa musela s dcérou učiť. To je dôvod pomerne zvláštny a z jeho pohľadu ide o alibistické vyjadrenie. Aj v tomto konaní deklaroval, že chce mať dcérku v striedavej starostlivosti a reálne dokáže pomôcť aj matke, aby mala viac času na svoje osobné potreby. Ostatne z toho dôvodu si s manželkou prostredníctvom hypotéky zabezpečili rozlohou väčšie bývanie, pretože tak má maloletá svoju vlastnú izbu. Súd aj dospel k záveru, že svoje rodičovské povinnosti si plní svedomito a to už dlhodobo, dcéra ho má naozaj veľmi rada, a preto rozšíril čas styku s maloletou dcérou. Zároveň je ale súdom nepreukázané, z akého dôvodu pristúpil zároveň s rozšírením styku aj so zvýšením výživného. Predložil kompletný prehľad svojich príjmov, na ktorý sa súd dopytoval aj u jeho zamestnávateľa a je zrejmé, že svoj príjem používa v prevažnej miere na financovanie hypotéky a nákladov na byt spolu 390,- € mesačne. Jeho manželka je na rodičovskej dovolenke a rodičovský príspevok postačuje tak akurát na starostlivosť o ich spoločné dieťa. Diéty nie sú podľa Zákonníka práce mzdou a keďže vykonáva prácu aj mimo Slovenskej republiky, výška týchto diét je stanovená s ohľadom na životnú úroveň v tej ktorej krajine, preto sa vonkoncom nemôže táto zložka považovať za jeho príjem. Matka napriek tomu, že svoje podnikanie sama hodnotila ako neúspešné, si doteraz nehľadá iné zamestnanie, na čo by podľa jej výpovedí nemala žiaden dôvod, dcéra je zdravá a už aj dostatočne samostatná. Základná škola, ktorú dcéra navštevuje, má sídlo cca 10 - 15 m od bytu matky, ktorá je zdravá, schopná práce a aj keď na súde uviedla, že svoju pracovnú situáciu má v pláne riešiť, osobne jej neverí, inak by to už dávno riešila. Matka celý čas trvala na svojom návrhu na zvýšenie výživného 250,- € mesačne, kým on dokázal, že výživné 100,- € mesačne je jeho strop s tým, že sa naďalej bude o dcéru starať aj osobne aj tiež prispievať zabezpečením jej potrieb ako oblečenie, školské potreby atď. Keby mu táto suma bola navýšená, nevedel by zabezpečovať tieto veci nad rámec a starať sa o dcéru u neho v rámci všetkých výdavkov. V jeho domácnosti sú tri deti, manželka je na rodičovskom príspevku, on zarobí v priemere 600,- až 800,- €, majú úver na byt a už takto je životná úroveň jeho ďalších členov rodiny podstatne nižšia ako životná úroveň jeho prvej dcéry a jej matky, preto s verdiktom súdu nesúhlasí a zdá sa mu vo viacerých bodoch nespravodlivý. Hlavným dôvodom, prečo sa odvoláva je, že je dokázateľné, že matka si týmto spôsobom má v úmysle prílepiť vlastnú finančnú

situáciu a nejde o reálne potreby na dieťa. Navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok v napadnutej časti a vec vrátil na ďalšie konanie.

3. Matka maloletej vo vyjadrení označila odvolanie otca za nedôvodné. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za vecne správne, nakoľko vykonal rozsiahle dokazovanie za účelom zistenia skutkového stavu a záujmu maloletej a svoje rozhodnutie dostatočne odôvodnil. Otca telefonicky informovala o potrebe vyššieho výživného. Jeho tvrdenie, že prispieval nad rámec a kupoval dcére veci, považuje za skreslené a neúplné, pretože nie je možné považovať za prispievanie to, keď veci, ktoré jej kúpi, necháva u seba a iba nepatrnú časť odovzdá, ako to aj sám uviedol na pojednávaní. Nie je pravdou, že dcéru posielala k otcovi nepripravenú a ani, že ho ponižuje. Sama znalkyňa v znaleckom posudku uviedla, že sa vyhýba konfliktom, preto tieto tvrdenia otca považuje za účelové vykresliť jej osobu v nepriaznivom svetle pred súdom. Je pravdou, že otec kúpil dcére bicykel na 6. alebo 7. narodeniny, korčule na Vianoce 2018, mobilný telefón a reproduktor na 9. narodeniny a značkovú obuv naposledy v lete 2018. Počas konania na súde prvej inštancie bola jeho aktivita v kupovaní vecí zvýšená, pričom kupoval podľa svojho uváženia a nie podľa potreby dieťaťa. Takúto zvýšenú aktivitu nákupov zo strany otca považuje za tendenčnú. Dcéra zvykla byť u otca dva víkendy a niekedy išla už v piatok, ale určite to nie je 10 plných dní v mesiaci aj s prespávaním. Rovnako nie je pravdou, že v lete je u otca súvisle celý mesiac vzhľadom na charakter jeho práce. Dcéra mala v čase poslednej úpravy výživného 5 rokov a teraz má 9, teda poznámka otca, že sa pomery nezmenili, je absurdné. Zmenili sa pomery otca, keďže bolo dokázané pred súdom, že jeho príjem je vyšší ako v čase poslednej súdnej úpravy výživného, a teda môže sa podieľať na zvýšených potrebách mal. dcéry napriek svojim ďalším vyživovacím povinnostiam a svojim nákladom. Súd postupoval správne, keď do príjmu otca zahrnul aj diéty, pretože sa nevychádza len zo mzdy, ale z celkových majetkových pomerov. Na podporu správnosti svojich tvrdení citovala z rozhodnutia Krajského súdu Prešov sp.zn. 3CoP/1/2017. O mal. dcéru sa osobne stará, zabezpečuje jej výživu a výchovu, preto špekulácie otca ohľadom jej príjmu považuje za účelové. Pomáha jej matka, ktorá jej dáva každý mesiac približne 150,- € a zároveň aj potraviny, nakoľko sú s druhom poľnohospodári. Rovnako pomáhala jej aj v čase spoluzitia s otcom dieťaťa. Svoju finančnú situáciu sa snažila riešiť zmenou zamestnania ako floristka, ale pracovný čas bol aj do 19.00 hod. Služby si musela stále zamieňať, preto s ňou zamestnávateľ ukončil pracovný pomer. Keď pracuje ako samostatne zárobkovo činná osoba, vie si svoj čas zariadiť v prospech dcéry, aj keď je chorá, zavrieť kvetinárstvo a je s ňou doma. Podotkla, že ide o predajňu veľkosti 12 m² na prízemí bytového domu na sídlisku, kde rezané kvety už ani nepredáva, iba na objednávku, preto jej príjmy dokladované súdu sú objektívne. S poukazom na zistenie znalkyne, že otec je ľahko iritovateľný a má dominantnejšiu štruktúru osobnosti, vyvracia tvrdenia otca, že návrh podala kvôli tomu, že sa mu narodila ďalšia dcéra. Celú situáciu si otec predstavuje tak, ako on povie. Ona len háji záujmy mal. dcéry. Dôvodom pre podanie návrhu bola skutočnosť, že maloletá v čase podania návrhu chodila do 3. ročníka ZŠ a od septembra 2019 nastúpi do 5. ročníka, teda na druhý stupeň ZŠ. Pomery na strane dcéry sa zmenili, vyrástla, má záujmové krúžky. Samotná ZŠ podala vyjadrenie k nákladom počas školského roka. Okrem iného dcéru treba šatiť, obúvať, stravovať, ako aj zabezpečovať jej bývanie. Má za to, že náklady na H. sú odôvodnené, s čím sa súd prvej inštancie dostatočne vysporiadal. Tiež uviedla, že otec naďalej platí výživné v pôvodnej výške 100,- €, z čoho je zrejmé, že otcovi nejde o dobro a záujem dcéry, ale len hľadať spôsob, ako môže jej, ako bývalej družke urobiť zle. Ak sa otcovi zdá jeho mzda nízka, má možnosť zamestnať sa inde alebo zlepšiť finančnú situáciu zabezpečením ďalšej práce. S poukazom na § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP zdôraznila, že odvolacie dôvody, pre ktoré otec napáda rozhodnutie súdu prvej inštancie, sú nedôvodné. Rovnako zdôraznila, že súd prvej inštancie vykonal dôkladné dokazovanie a náležite zistil skutkový stav, ktorý poňal do odôvodnenia svojho rozhodnutia. Svoje rozhodnutie založil na skutkových zisteniach, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania a prihliadol na všetky skutočnosti, ktoré za konania vyšli najavo a vykonané dokazovanie vyhodnotil podľa zásad uvedených v § 191 CSP. Podrobné a presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku v napadnutej časti, preto námietky otca nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozsudku v napadnutej časti. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti s použitím § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

4. Kolízny opatrovník dieťaťa vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že vzhľadom na zistené skutočnosti v rámci prevedeného dokazovania navrhuje, aby bolo potvrdené rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktoré sleduje aj samotný záujem maloletej. Rešpektujúc kompetencie súdu v rozhodovaní vo veci samej t.j. o zvážení a konečnom vyčíslení výšky výživného súhlasil s výškou výživného v sume 150,- € mesačne,

i keď v priebehu konania navrhoval zvýšenie výživného aspoň na sumu 120,- €. Na základe týchto okolností navrhol odvolanie otca zamietnuť.

5. Ďalšie vyjadrenia zo strany účastníkov konania vo veci podané neboli.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 65 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario v rozsahu danom v § 66 CMP v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav vecí, posúdil ho podľa správnych zákonných ustanovení Zákona o rodine, v súlade s § 191 CSP vyhodnotil dôkazy, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo v konaní najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania, preto je odôvodnenie rozsudku presvedčivé s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Konajúci súd sa vysporiadal s námietkami otca uplatnenými v odvolaní, ktoré tvorili jeho obranu už v priebehu konania pred súdom prvej inštancie a otec ani v odvolacom konaní neuviedol žiadne relevantné skutočnosti majúce za následok iné rozhodnutie o jeho vyživovacej povinnosti voči mal. H.. Odvolací súd je toho presvedčený, že v priebehu konania na súde prvej inštancie boli nepochybne preukázané všetky skutočnosti podstatné pre rozhodnutie o výživnom, v dôsledku čoho ani odvolací súd nemal pochybnosti o správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie a zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, a teda za porušenie tohto základného práva nemožno považovať neúspech, resp. nevyhovenie návrhu v konaní. Odvolací súd tiež dodáva, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. V tomto prejednávanom prípade súd prvej inštancie dôsledne vykonal dokazovanie a úplne zistil skutočný stav, ktorý následne správne právne posúdil, pričom jeho skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a ani neboli prijaté v zrejmom omyle konajúceho súdu, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Odvolací súd ďalej konštatuje, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti obsahuje náležitosti rozsudku podľa § 220 ods. 2 CSP a len odlišný názor účastníka vo vzťahu k hodnoteniu dôkazov a úvahám súdu uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku nečiní rozhodnutie nezákonným a nepreskúmateľným.

8. Odvolací súd sa stotožnil aj s hodnotením možností, schopností a majetkových pomerov otca plniť si vyživovaciu povinnosť voči mal. H. 150,- € mesačne od 1.5.2019. Na zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd dodáva, že v prípade rozhodovania o výživnom (určenie, zvýšenie a zníženie výživného) od rodiča pre mal. dieťa musí byť zachovaný princíp ochrany záujmu mal. dieťaťa, keď je súd povinný vychádzať z článku 27 Dohovoru o právach dieťaťa zverejnený v Zbierke zákonov ako Oznámenie FMZV pod číslom 104/1991, z ktorého vyplýva, že sa má prihliadať na právo každého dieťaťa na životnú úroveň nevyhnutnú pre jeho telesný, duševný a duchovný vývoj a pri skúmaní potrieb oprávneného dieťaťa je potrebné vziať do úvahy nielen potreby obvyklé, pravidelne sa vyskytujúce pre potreby jeho všestranného vývoja, ale potreby prospešné pre jeho budúci všestranný vývoj, ako sú i záľuby a záujmy dieťaťa, podpora nadania dieťaťa pre prípravu na budúce povolanie, ale aj potreby nepravidelné alebo náhodné.

9. Odvolací súd porovnaním pomerov v čase predchádzajúcej úpravy výživného a v čase terajšieho rozhodovania dospel k záveru, že rozsah odôvodnených potrieb maloletej H. odôvodňuje zvýšenie výživného, o ktorom bolo naposledy rozhodnuté v roku 2014 a je v súlade aj s ustálenou súdnou praxou, v zmysle ktorej sa odôvodnené potreby dieťaťa v podstatnej miere menia aj plynutím času, v dôsledku jeho rastu a vývoja spravidla každé tri roky. Odvolací súd na tomto mieste zdôrazňuje tzv. valorizačnú klauzulu obsiahnutú v § 78 ods. 3 Zákona o rodine, ktorá ukladá súdu, aby v prípade, ak rozhoduje o zmene pomerov, zohľadnil aj zmenu výšky (vývoj životných nákladov). Výška životných nákladov je zrejmá napr. z cien spotrebného koša, z miery inflácie, resp. iných ekonomických ukazovateľov. Táto povinnosť súdu je obligatórna. Z § 78 ods. 3 Zákona o rodine vyplýva, že vývoj životných nákladov je objektívna okolnosť, ktorá by aj sama osebe mohla odôvodniť zmenu výšky výživného. Odvolací

súd vychádzajúc z konštantnej judikatúry a tiež súdnej praxe, ktorá v dlhodobom horizonte považuje za podstatnú zmenu pomerov na strane dieťaťa nadobudnutie veku školopovinnosti a následne každý vyšší stupeň vzdelania, dospel k záveru, že výživné 150,- € mesačne pre mal. H. korešponduje s relevantnými zákonnými ustanoveniami Zákona o rodine o výživnom, ktoré súd prvej inštancie citoval vo svojom rozhodnutí. Odvolací súd dospel k rovnakému právnomu záveru ako súd prvej inštancie, že výživné 150,- € mesačne od 1.5.2019 je primerané reálnym zárobkovým schopnostiam a možnostiam otca aj so zreteľom na to, že má ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči mal. dcére F. nar. XX.X.XXXX a čiastočne voči manželke, ktorej príjem tvorí rodičovský príspevok. Konštatuje, že odôvodnené potreby mal. H., ktorá od 1.9.2019 je žiačkou druhého stupňa základnej školy sú podstatne vyššie ako potreby dvojročného dieťaťa a zdôrazňuje, že výživné určené súdom prvej inštancie v plnej miere zohľadňuje ďalšiu vyživovaciu povinnosť otca a rešpektuje riadne uspokojovanie odôvodnených potrieb všetkých osôb, ku ktorým má otec vyživovaciu povinnosť tak, aby neboli dotknuté práva týchto osôb. Vo vzťahu k odvolacej argumentácii otca poznamenáva, že zamestnávateľom vyplatená náhrada stravného (zložka príjmu špeciálne alokovaná na zabezpečenie stravy) je síce zo zákona určená na pokrytie výdavkov na stravu počas výkonu práce, ale na druhej strane pozitívne ovplyvňuje bežné životné podmienky otca, minimálne jeho náklady na vlastné stravovanie a tiež je notoricky známou skutočnosťou, že práve vyplácanie cestovných náhrad je hlavným stimulom pre vykonávanie práce vodiča kamiónovej dopravy, pretože z týchto finančných prostriedkov je možné ušetriť a úspory následne zlepšujú majetkové pomery povinného rodiča. Odvolací súd je toho presvedčený, že otec bol schopný v rozhodnom období zabezpečiť dostatok finančných prostriedkov na uspokojovanie vlastných potrieb a potrieb svojej rodiny v rozsahu bežného životného štandardu, preto možno od neho spravodlivo žiadať, aby rovnaký štandard umožnil svojmu mal. dieťaťu formou výživného, čo je v súlade so zásadou, že dieťa, rodičia ktorého nežijú spolu, má mať takú životnú úroveň, ako keby spolužitie rodičov existovalo. Na tomto mieste poznamenáva, že zvýšenie výživného pre mal. H. zo 100,- € na 150,- € mesačne predstavuje zvýšenie výživného o 1,6 € denne, ktoré ťažko možno chápať ako pokrytie odôvodnených potrieb maloletej, ale na druhej strane aj odvolací súd bol limitovaný zárobkovými schopnosťami a možnostami otca berúc do úvahy aj jeho ďalšie vyživovacie povinnosti. Pokiaľ ide o námietky otca, že zabezpečoval potreby dieťaťa nad rámec súdom určeného výživného, odvolací súd poznamenáva, že pokiaľ je povinnému rodičovi rozhodnutím súdu uložená povinnosť prispievať na výživu dieťaťa stanoveným výživným, je táto povinnosť splnená poukázaním určených finančných prostriedkov na účet osoby oprávnenej preberať výživné pre mal. dieťa, t.j. v tomto prípade matky dieťaťa, avšak za splnenie takejto povinnosti nie je možné považovať naturálne plnenie povinného rodiča, t.j. nákup rôznych vecí pre dieťa alebo úhrady rôznych poplatkov, iba, ak by sa na tom obaja rodičia výslovne dohodli. Povinnému rodičovi totiž nevzniká ďalšia povinnosť uhrádzať akékoľvek potreby dieťaťa, nakoľko rodič oprávnený preberať výživné je povinný spolu so svojím podielom na výživnom uhradiť všetky odôvodnené potreby dieťaťa. Na druhej strane však otec okrem osobnej starostlivosti je povinný počas styku postarať sa o osobné potreby dieťaťa naturálnym plnením (poskytnutie bývania, stravy), ktoré plnenie je svojím účelom viazané na pobyt dieťaťa u otca. Dobrovoľné plnenie na základe vlastného uváženia, aj keď sú vynakladané v záujme dieťaťa, ktoré ich rozhodne vníma ako prejav otcovskej lásky a záujmu poskytnúť mu širší rozhľad, sa zásadne nezapočítavajú do plnenia vyživovacej povinnosti otca určeného rozhodnutím súdu, nota bene takáto kompenzácia je vylúčená. Odvolací súd tiež dodáva, že výživné pre mal. H. 150,- € mesačne, ktoré predstavuje výživné na 1 deň 5,- € dovoľuje záver, že práve matka dopĺňa zdroj výživy mal. dcére na hranicu prospešnú a nevyhnutnú pre jej všestranný rozvoj a berúc do úvahy výkon osobnej starostlivosti matky v rozsahu zodpovedajúcom veku maloletej H., je podiel matky na výživnom porovnateľný s podielom otca na plnení vyživovacej povinnosti, preto sú bez právneho významu pomery matky, na ktoré sa otec odvoláva, ktorá dobrovoľne si plní vyživovaciu povinnosť voči mal. dcére.

10. Odvolací súd vyhodnotením každého dôkazu jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti dospel k záveru, že súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia o výživnom zhrnul všetky podstatné skutočnosti vyplývajúce z výpovedí účastníkov a nezistil, že by súd prvej inštancie vynechal akúkoľvek závažnú skutočnosť tvrdenú rodičmi, resp. že by zhrnul podstatný obsah ich výpovedí do formy, ktorá by nezodpovedala prednesu, nota bene nie je možné uzavrieť, že by úvaha súdu v rámci vyhodnotenia dôkazov nemala podklad vo vykonanom dokazovaní. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie o výživnom stručne a jasne objasňuje skutkový a právny základ rozhodnutia, čo postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu bolo plne realizované základné právo účastníka (otca) na súdnu ochranu, resp. právo na spravodlivé súdne konanie.

11. Odvolací súd na základe toho, že rozhodnutie súdu prvej inštancie o výživnom reflektuje na zistené podstatné a trvalé zmeny pomerov všetkých účastníkov konania a zároveň zodpovedá zákonným kritériám určovania rozsahu vyživovacej povinnosti rodičov k deťom, rozsudok súdu prvej inštancie o zvýšení výživného pre mal. H. na 150,- € mesačne od 1.5.2019 do budúca ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP a podľa § 387 ods. 2 CSP sa v odôvodnení obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, nakoľko sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie a len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplnil ďalšie dôvody podľa § 387 ods. 2 CSP.

12. Toto rozhodnutie senát prijal v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).